

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

**TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Lupan Vadim, în numele inculpatului Țaran Vladimir, inculpatului Poloboc Nicolai, avocatului Oboroceanu Ion, în numele inculpatului Poloboc Nicolai, și partea vătămată Manoil Cristian, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală a lui:

Poloboc Nicolai **Xxxxxx**, născut la xx xxxxx
xxxx, originar și domiciliat în r. Xxxxxx, s.
Xxxxxxxx;

și

Țaran Vladimir **Xxxxxx**, născut la xx xxxxxxxx
xxxx, originar și domiciliat în r.Xxxxxx, s.
Xxxxxx Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.03.2020 – 10.06.2020;

Instanța de apel: 04.07.2020 – 12.10.2021;

Instanța de recurs: 11.02.2022 – 18.04.2022.

Asupra recursurilor ordinare declarate, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2020 s-a dispus încetarea procesului penal de învinuire a lui **Poloboc Nicolai** în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Poloboc Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani;
- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani;
- art. 287 alin. (1) Cod Penal la închisoare pe un termen de 1 (un) an

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, lui Poloboc Nicolai i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, **Țaran Vladimir** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani;

- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, lui Țaran Vladimir i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – închisoare pe un termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, din contul lui Poloboc Nicolai și Țaran Vladimir în bugetul de stat, cheltuielile de judecată în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Poloboc Nicolai în bugetul de stat, cheltuielile de judecată în sumă de 4200 (patru mii două sute) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că:

Poloboc Nicolai, la 07.11.2019, în jurul orei 22:00, aflându-se în ograda domiciliului lui Ureche Iurie, situat în s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, unde se mai aflau și Manoil Cristian, Manza Pavel, Țaran Vladimir, Acatrinei Mihail, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența a mai multor persoane, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, împreună cu Țaran Vladimir, fără nici un temei real, au început să-i maltrateze cu pumnii și picioarele pe Manoli Cristian și Manza Pavel, cauzându-le dureri fizice.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, prima instanță le-a încadrat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșit de două sau mai multe persoane.*

Tot Poloboc Nicolai, împreună cu Țaran Vladimir, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, în timpul maltratării lui Manza Pavel și Manoil Cristian, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, intenționat, i-au cauzat lui Manoil Cristian, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0159 din data de 05 martie 2020, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura osului temporal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele, contuzie cerebrală, hematom epidural masiv în regiunea frontală pe dreapta, echimoză periorabil pe stânga.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, prima instanță le-a încadrat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșit de două persoane.*

Tot Poloboc Nicolai, la 21 decembrie 2019 în jurul orei 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Crivițchi Victor, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, în prezența lui Cătănoi Roman și Coadă Serghei, în urma unei certe iscate între dânsul și Crivițchi Victor, Poloboc Nicolai, încalcând

grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii lui Crivițchi Victor, la ce ultimul a fugit de la domiciliu și ulterior peste o perioadă scurtă de timp, în prezența lui Cătănoi Roman și Coadă Serghei, întâlnindu-se cu Crivițchi Victor în drum, i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201930P0367, vătămări corporale neînsemnate.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, prima instanță le-a încadrat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Tot Poloboc Nicolai, continuându-și acțiunile sale criminale, la 21 decembrie 2019 în jurul orei 23:05, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în domiciliul lui Crivițchi Victor, din s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, cu aplicarea forței fizice și psihice a întreținut cu XXXXXX XXXXX un raport sexual forțat.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, prima instanță le-a încadrat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal – *violul, adică raportul sexual forțat săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei.*

Țaran Vladimir, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, aflându-se în ograda domiciliului lui Ureche Iurie, situat în s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, unde se mai aflau și Manoil Cristian, Manza Pavel, Poloboc Nicolai, Acatrinei Mihail, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența a mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, împreună cu Poloboc Nicolai, fără nici un temei real, au început să-i maltrateze cu pumnii și picioarele pe Manoil Cristian și Manza Pavel, cauzându-le dureri fizice.

Aceste acțiuni ale lui Țaran Vladimir, prima instanță le-a încadrat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșit de două sau mai multe persoane.*

Tot Țaran Vladimir împreună cu Poloboc Nicolai, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, în timpul maltratării lui Manza Pavel și Manoil Cristian, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, intenționat i-au cauzat lui Manoil Cristian, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0159 din data de 05 martie 2020, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura osului temporal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele, contuzie cerebrală, hematom epidural masiv în regiunea frontală pe dreapta, echimoză periorabil pe stânga.

Aceste acțiuni ale lui Țaran Vladimir, prima instanță le-a încadrat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșit de două persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel au declarat avocatul Bragoi Andrei, în numele inculpatului Poloboc Nicolae, avocatul Chiriac Valentin, în numele inculpatului Țaran Vladimir.

3.1. Avocatul Bragoi Andrei prin apelul declarat în numele inculpatului Poloboc Nicolae a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Poloboc Nicolae să fie achitat pe capetele de învinuire aduse în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost comise de inculpat, iar pe capătul de acuzare adus în baza art. 287 alin. (1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului apelantul a invocat că, potrivit sentinței, prima instanță și-a bazat concluzia de condamnare a lui Poloboc Nicolae doar în baza depozițiilor depuse la urmărirea penală de către Manoil Cristian și Manza Pavel, fără a ține cont de faptul că părțile vătămate au revenit asupra celor relatate organului de urmărire penală și au declarat că, într-adevăr Poloboc Nicolae nu i-a maltratat în seara de 07 noiembrie 2019, nesuținându-și declarațiile lor depuse în această privință la urmărirea penală. Manoil Cristian și Manza Pavel au mai declarat că ei nu doresc ca Poloboc Nicolae să fie condamnat și să se afle în arest.

Mai mult ca atât, declarațiile părților vătămate făcute în instanță coroborează și completează declarațiile inculpatului Poloboc Nicolae care a declarat că el n-a comis infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. 2) lit. b) și de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, prima instanță urma să dea apreciere critică declarațiilor părților vătămate Manoil Cristian și Manza Pavel depuse la urmărirea penală.

3.2. Avocatul Chiriac Valentin în susținerea apelului declarat în numele inculpatului Țaran Vladimir a indicat că sentința de condamnare contravine probelor administrate și este bazată pe presupuneri și pe aprecierea lor eronată.

Astfel, pe întreg procesul penal Țaran Vladimir a recunoscut parțial vina în cele incriminate lui și cele declarate de el și-au găsit confirmare prin declarațiile făcute de părțile vătămate Manoil Cristian și Manza Pavel în fața primei instanțe, care nu au fost apreciate la justă valoare.

Drept urmare, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Țaran Vladimir pe capetele de acuzare aduse în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost comise de inculpat, cât și recalificarea acțiunilor lui Țaran Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și condamnarea acestuia la o pedeapsă non-privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021 au fost admise apelurile, casată parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Poloboc Nicolai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Poloboc Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani;
- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani;
- art. 287 alin. (1) Cod Penal la închisoare pe un termen de 1 (un) an

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, lui Poloboc Nicolai i-a fost stabilită pedeapsă definitivă –

închisoare pe un termen de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Țaran Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani;
- art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, lui Țaran Vladimir i-a fost stabilită pedeapsa definitivă – închisoare pe un termen de 10 (zece) ani 3 (trei) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că a dispus examinarea cauzei în lipsa lui Țaran Vladimir pe motiv că potrivit raportului la aducerea silită dispusă, el la locul de domiciliu nu locuiește, iar din extrasul Poliției de Frontieră inculpatul nominalizat la 04 martie 2021 a părăsit teritoriul țării.

De asemenea, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații Țaran Vladimir și Poloboc Nicolai au săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnați, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpaților în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

În continuare, instanța de apel a constatat că:

Poloboc Nicolai, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, aflându-se în ograda domiciliului lui Ureche Iurie, situat în s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, unde se mai aflau și Manoil Cristian, Manza Pavel, Țaran Vladimir, Acatrinei Mihail, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența a mai multor persoane, încălcând ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, împreună cu Țaran Vladimir, fără nici un temei real, au început să-i maltrateze cu pumnii și picioarele pe Manoli Cristian și Manza Pavel, cauzându-le dureri fizice.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, instanța de apel le-a calificat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșit de două sau mai multe persoane*, ecluzând expresia „grosolan” din învinuirea adusă în temeiul hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12 august 2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin. (1) Cod penal.

Tot **Poloboc Nicolai**, împreună cu Țaran Vladimir, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, în timpul maltratării lui Manza Pavel și Manoil Cristian, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, intenționat, i-au cauzat lui Manoil Cristian, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0159 din 05 martie 2020, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura osului temporal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele, contuzie cerebrală, hematom epidural masiv în regiunea frontală pe dreapta, echimoză periorabil pe stînga.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, instanța de apel le-a calificat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității*

corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșit de două persoane.

Tot **Poloboc Nicolai**, la 21 decembrie 2019, în jurul orei 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Crivițchi Victor, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, în prezența lui Cătănoi Roman și Coadă Serghei, în urma unei certe iscate între dânsul și Crivițchi Victor, Poloboc Nicolai, încălcând ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii lui Crivițchi Victor, la ce ultimul a fugit de la domiciliu și ulterior peste o perioadă scurtă de timp, în prezența lui Cătănoi Roman și Coadă Serghei, întâlnindu-se cu Crivițchi Victor în drum, i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201930P0367, vătămări corporale neînsemnate.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, instanța de apel le-a calificat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor.*

Tot **Poloboc Nicolai**, continuându-și acțiunile sale criminale, la 21 decembrie 2019, în jurul orei 23:05, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în domiciliul lui Crivițchi Victor, din s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, cu aplicarea forței fizice și psihice a întreținut un raport sexual forțat cu XXXXXX XXXXX.

Aceste acțiuni ale lui Poloboc Nicolai, instanța de apel le-a calificat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal – *violul, adică raportul sexual forțat săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei.*

Țaran Vladimir, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, aflându-se în ograda domiciliului lui Ureche Iurie, situat în s. XXXXXXXX, r. XXXXXX, care în esența art. 131 Cod penal, este loc public, unde se mai aflau și Manoil Cristian, Manza Pavel, Poloboc Nicolai, Acatrinei Mihail, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența a mai multor persoane, încălcând ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, împreună cu Poloboc Nicolai, fără nici un temei real, au început să-i maltrateze cu pumnii și picioarele pe Manoil Cristian și Manza Pavel, cauzându-le dureri fizice.

Aceste acțiuni ale lui Țaran Vladimir instanța de apel le-a calificat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea și aplicarea violenței asupra persoanelor; săvârșit de două sau mai multe persoane, ecluzând expresia „grosolan” din învinuirea adusă în temeiul hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12 august 2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin. (1) Cod penal.*

Tot **Țaran Vladimir** împreună cu Poloboc Nicolai, la 07 noiembrie 2019, în jurul orei 22:00, în timpul maltratării lui Manza Pavel și Manoil Cristian, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, intenționat i-au cauzat lui Manoil Cristian, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0159 din data de 05 martie 2020, vătămări corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura osului temporal pe dreapta cu afectarea ambelor

lamele, contuzie cerebrală, hematom epidural masiv în regiunea frontală pe dreapta, echimoză periorbital pe stânga.

Aceste acțiuni ale lui Țaran Vladimir, instanța de apel le-a calificat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșit de două persoane.*

Starea de fapt și de drept au fost constatate de către instanța de apel din totalitatea probelor administrate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că argumentele susținute de apărare, de nerecunoaștere a vinei (Poloboc Nicolai) și recunoaștere parțială a vinei (Țaran Vladimir) cât și poziția luată de părțile vătămăte Manoil Cristian și Manza Pavel la etapa judecării cauzei, pe capetele de acuzare aduse în baza art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt declarative și nefondate și că se infirmă prin:

- declarațiile părților vătămăte Manoil Cristian și Manza Pavel făcute la urmărirea penală, or anume acestea au fost administrate în conformitate cu prevederile legale, în timpul imediat următor săvârșirii faptelor și în lipsa unor relații ostile ce ar permite concluzionarea de incriminare pe nedrept. Totodată, părțile vătămăte nu au invocat temeuri plauzibile ce ar determina instanța să considere că cele declarate în fața organului de urmărire penală nu ar corespunde realității.

Mai mult, Manoil Cristian, și-a susținut declarațiile făcute la urmărirea penală, indicând că acestea corespund adevărului.

Astfel, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămăte Manoil Cristian din 25 noiembrie 2019, ultimul a declarat că leziunile pe care le-a primit în urma altercației au fost cauzate de Țaran Vladimir și Poloboc Nicolae, în comun (f.d. 28, vol. I).

În aceiași ordine de idee instanța de apel s-a expus și asupra declarațiilor părții vătămăte Manza Pavel.

- declarațiile martorului Acatrini Mihail depuse la urmărirea penală potrivit cărora „...*Tânărul din or. Căușeni avea un comportament provocator și neadecvat, îi numea cu cuvinte necenzurate, zicea că-i va maltrata, că aduce persoane din or. Căușeni ca să-i maltrateze. Vladimir s-a enervat și s-a sculat de jos, concomitent s-a sculat de jos și tânărul din Căușeni. După s-au năpustit unul asupra altuia, nu poate comunica cine primul a început, s-a întâmplat pe neașteptate. Se aninau de haine, după care au început să se tăvălească pe jos, ba unul era deasupra, ba altul. Deoarece era întuneric, nu a văzut dacă s-au lovit unul pe altul cu picioarele și pumnii. Atenția sa și a lui Iurie era în direcția lui Vladimir, care se întindeau cu tânărul din or. Căușeni. El cu Iurie se aflau mai aproape de lumină, iar Nicolae și Pavel mai mult la întuneric, erau întorși cu spatele la ei. Dacă Nicolae l-a lovit pe Pavel cu piciorul sau cu altceva, nu a observat, însă în scurt timp, după ce a început bătaia dintre Vladimir și tânărul din Căușeni, Pavel a început să fugă de acolo, fugind din ogradă, n-a observat ca lui Pavel să-i curgă sânge sau să aibă alte leziuni corporale. După, a observat că Nicolae a mers să-i despartă pe*

Vladimir și pe tânărul dat. Când îi despărțea Nicolae, Vladimir și tânărul din or. Căușeni erau în picioare, i-a despărțit și după iar s-au așezat la masă să servească în continuare. Când s-au așezat la masă nu a văzut nici la Vladimir și nici la celălalt tânăr vânătași, sânge, zgârieturi. Peste un timp, acest tânăr iar a început să vorbească aiurea, din ce motiv au început iar să se întindă cu Vladimir...”. (f.d. 68, vol. I).

Instanța de apel nu a admis în calitate de probe declarațiile susținute de martorul nominalizat la etapa judecării cauzei și le-a apreciat ca fiind făcute în scopul ușurării situației în care s-a pomenit Poloboc Nicolai (verișor) și Țaran Vladimir (prieteni). Totodată, martorul Acatrini Mihail, după citirea declarațiilor depuse la urmărirea penală, în ordinea art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a declarat că, susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale.

- anunțul telefonic parvenit la serviciul 112, care a fost efectuat de către partea vătămată Manza Pavel, care a declarat că două persoane, dintre care una se numește Nicolai, îl maltratează pe prietenul său pe nume Manoil Cristian (f.d. 13, vol. I);

- cererea depusă de Manoil Cristian către IP Căușeni, prin care a solicitat de a-i trage la răspundere penală, pe două persoane necunoscute lui, cu vârsta cuprinsă între 24-30 ani, care la 07 noiembrie 2019, l-au maltratată (f.d. 17, vol. I);

- raportul de expertiză judiciară nr. 202002D0159 din 05 martie 2020, potrivit căruia, la studierea medico-legală a documentelor medicale a lui Manoil Cristian s-a constatat: Traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura osului temporal pe dreapta cu afectarea ambelor lamele, contuzie cerebrală, hematom epidural masiv în regiunea frontală pe dreapta, echimoză periorbital pe stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate. Aceste leziuni corporale au prezentat pericol pentru viața persoanei pătimită și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. De stabilit cu certitudine poziția pătimitului față de agresor în momentul cauzării leziunilor corporale, nu este posibil. Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic leziunilor corporale constatate, putem concluziona că cauzarea acestora, în ansamblu, în rezultatul căderii unice a corpului din poziția verticală, în lipsa altor leziuni corporale pe părțile proeminente ale corpului – se exclude (f.d. 41-44, vol. I);

- procesele-verbale de confruntare între bănuții Poloboc Nicolai și Țaran Vladimir și părțile vătămate, unde părțile vătămate cu lux de amănunte declară Organului de urmărire penală, toate evenimentele petrecute la data de 07.11.2019, inclusiv, concret declară cine anume i-a maltratată (f.d. 127-130, 131-134, 135-138 și 139-142, vol. I);

- procesul-verbal nr. 415 din 08 noiembrie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, Țaran Vladimir se afla în stare de ebrietate avansată, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,64 mg/l (f.d. 108-109, vol. I).

Cât privește învinuirile aduse în baza art. 171 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că și acestea și-au găsit confirmare prin:

- declarațiile părții vătămate Crivițchi Victor potrivit cărora a fost lovit de către Poloboc Nicolae cu pumnii și picioarele, după ce a comunicat concubinei ultimului despre relația lui Poloboc Nicolae cu Xxxxxx Xxxxx;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 decembrie 2019, efectuat la domiciliul lui Crivițchi Victor prin care a fost consemnat locul comiterii infracțiunii și planșa fotografică (f.d. 178-182, vol. I);

- raportul de expertiză judiciară nr. 202002D0015 din 16 ianuarie 2020, prin care s-a constatat că pe corpul lui Crivițchi Victor a fost depistat hematom al țesuturilor moi cu excoriație la nivelul feței, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Luând în considerație localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii libere unice din poziție verticală, se exclude (f.d. 12-13, vol. II);

- procesul-verbal nr. 490 din 22.12.2019, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, Crivițchi Victor se afla în stare de ebrietate avansată, având concentrația de alcool în aerul expirat de 1,39 mg/l (f.d. 235-237, vol. II);

- tichetul Drager al testării alcoolscoapice efectuate în privința lui Poloboc Nicolai potrivit căruia la 22 decembrie 2019, se afla în stare de ebrietate cu grad minim, concentrația de alcool în aerul expirat fiind de 0,18 mg/l;

- raportul de expertiză judiciară nr. 201902P238 din 14 ianuarie 2020, prin care s-a constatat că pe corpul părții vătămate Xxxxxx Xxxxx, au fost depistate două echimoze în regiunea gambei drepte, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, calificându-se ca o vătămare neînsemnată. În frotiurile și tampoanele cu conținut vaginal recoltat de la Xxxxxx Xxxxx nu au fost depistați spermatozoizi. La examinarea medico-legală ginecologică s-au depistat rămășițe din himen. Reieșind din caracterul morfologic al leziunilor depistate, nu se exclude formarea lor în timpul și circumstanțele indicate în ordonață (f.d. 2-3, vol. II);

- raportul de expertiză judiciară nr. 20190500419 din 20 februarie 2020, prin care s-a constatat că grupa sanguină a lui Xxxxxx Xxxxx este Oalfa,beta 0(I)/, ea face parte din categoria secretorilor al factorului specific de grup. Grupa sanguină al lui Poloboc Nicolai este Abeta A(II)/. Cu antigenul asociat „H” și el face parte din categoria secretărilor al factorilor de grup. Categoria de secreție fiind stabilită prin cercetarea probelor de salivă ale acestora în stare uscată. Pe suprafața lamelor de microscop cu conținut vaginal recoltat de la Xxxxxx Xxxxx s-au depistat spermatozoizi. La determinarea apartenenței de grup, prin reacția de absorbție - modificare cantitativă, în tampon s-au constatat antigenii „A” (1 treaptă de absorbție cu serul alfa), „B” (2 trepte de absorbție cu serul alfa) și „H” (8 și 9 trepte de absorbție cu serul anti-H). Antigenul „H” este caracteristic lui Xxxxxx Xxxxx și a putut proveni din conținutul secrețiilor ei vaginale. Însă, nu se exclude proveniența lui și din conținutul spermei bărbatului (bărbaților), în secrețiile căruia (căroră) se conține antigenul stabilit indiferent de categoria de secreție, pe cât însăși pătimită este secretoare antigenului numit. Cu serul aflat la determinarea apartenenței de grup prin reacția de absorbție – modificare cantitativă s-a constatat o singură treaptă de absorbție și din acest considerent nu ne putem expune cu certitudine în privința prezenței antigenului „A”. Cu serul beta la determinarea apartenenței de grup prin reacția de absorbție-eluție și absorbție – modificare cantitativă s-au constatat două

trepte de absorbție și tot din acest considerent nu este posibil de a expune cu certitudine în privința antigenului „B”. Datele incerte obținute la stabilirea antigenului A și B nu permit să se expună cu certitudine despre proveniența spermatozoizilor de la bărbat/bărbați secretor/i ai antigenilor constatați. În fragmente din partea examinată pe chiloți pentru femei și chiloți bărbătești spermatozoizi nu s-au depistat (f.d. 42-45, vol. II);

- procesul-verbal nr. 491 din 22.12.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei potrivit căruia Xxxxxx Xxxxx se afla în stare de ebrietate avansată, având concentrația de alcool în aerul expirat de 1,26 mg/l (f.d. 194-195, vol. I).

Tot aici, instanța de apel a reținut că Xxxxxx Xxxxx la 24 decembrie 2019 a depus cerere în temeiul art. 109 Cod penal și a solicitat încetarea urmăririi penale în privința lui Poloboc Nicolai pe capătul de acuzare adus în baza art. 171 Cod penal, deoarece ea s-a împăcat cu ultimul și nu are careva pretenții față de acesta (f.d. 204, vol. I).

Potrivit certificatului medical constatator al decesului nr. 22 din 03 ianuarie 2020, care confirmă că, la 02 ianuarie 2020 a decedat Xxxxxx Xxxxx (f.d. 196-197, vol. I).

La 18 mai 2020 inculpatul Poloboc Nicolai a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în privința sa în temeiul art. 171 alin. (1) Cod penal, din motivul împăcării cu partea vătămată Xxxxxx Xxxxx.

Conform art. 109 alin. (1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI, la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Potrivit art. 285 alin. (1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că: plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

În conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile sau împăcat.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă.

În acest context, reieșind din conținutul cererilor de împăcare depuse de către inculpat și partea vătămată, urmează că, părțile s-au împăcat și univoc solicită încetarea procesului penal. Dânșii nu au pretenții reciproce. Inculpatul dorește să se împăce. Părților li s-au explicat consecințele legale ale împăcării.

Din cele expuse, ținând cont de faptul că, partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul, instanța de apel a concluzionat că, procesul penal în învinuirea lui Poloboc Nicolai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Individualizând pedeapsa inculpaților, instanța de apel a invocat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și, reieșind din gravitatea infracțiunilor săvârșite (*infracțiune mai puțin gravă și gravă*), de motivul ce a stat la baza săvârșirii acestora, de personalitatea celor vinovați (*lipsa antecedentelor penale, neaflarea la evidența medicului psihiatru și narcolog, caracteristica negativă a lui Poloboc Nicolai și cea pozitivă a lui Țaran Vladimir*), de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază răspunderea și prezența celei ce o agravează (*săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate*), de condițiile de viață ale familiei inculpaților precum, a apreciat că scopurile pedepsei vor fi atinse doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare, cu dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, termenul fiind calculat potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial.

Totodată, instanța de apel a reiterat că prima instanță în mod corect a soluționat chestiunea cu privire la cheltuielile de judecată și soarta corpurilor delictive.

5. Recursuri ordinare declară partea vătămată Manoil Cristian, avocatul Lupan Vadim, în numele inculpatului Țaran Vladimir, inculpatul Poloboc Nicolai și avocatul Oboroceanu Ion, în numele inculpatului Poloboc Nicolai.

5.1. Partea vătămată Manoil Cristian prin recursul declarat invocă că la urmărirea penală a depus declarații false și tot el l-a convins și pe Manza Pavel să depună declarații incriminatoare în privința lui Poloboc Nicolai. A fost lovit doar de Țaran Vladimir.

Solicită admiterea recursului.

5.2. Avocatul Lupan Vadim prin recursul ordinar declarat în numele inculpatului Țaran Vladimir invocă prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, motivându-le prin prisma argumentelor similare apelului și solicitând casarea deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Țaran Vladimir să fie achitat de învinuirile aduse în baza art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu recalificarea acțiunilor lui Țaran Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

5.3. Inculpatul Poloboc Nicolai prin recursul ordinar declarat invocă prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și solicită casarea totală a deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să

fie achitat pe capetele de acuzare aduse în baza art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, motivând că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate, neținând cont de faptul că părțile vătămate au făcut declarații mincinoase la urmărirea penală, fapt recunoscut de Manoil Cristian și Manza Pavel.

5.4. Avocatul Oboroceanu Ion prin recursul ordinar declarat în numele inculpatului Poloboc Nicolai, invocă prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motivând că instanța de apel nu a elucidat toate divergențele și neclaritățile și nu a făcut o apreciere probelor, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Mai mult, instanța de apel nu a răspuns la toate argumentele susținute de apărare.

Drept urmare, solicită casarea deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Poloboc Nicolai să fie achitat de învinuirile aduse în baza art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

6. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune procurorul, solicitând dispunerea inadmisibilității recursurilor declarate.

7. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul Penal lărgit (*în continuare Colegiul*) luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, conchide că recursul ordinar al părții vătămate Manoil Cristian urmează a fi respins, iar recursurile ordinare declarate de către avocatul Lupan Vadim, în numele inculpatului Țaran Vladimir, inculpatul Poloboc Nicolai și avocatul Oboroceanu Ion, în numele inculpatului Poloboc Nicolai, de admis.

Cu titlu introductiv, Colegiul reține că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au depus cererile în termen și că obiect de studiu al instanței de recurs constituie învinuirile aduse în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, or decizia în partea condamnării lui Poloboc Nicolai în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și a încetării procesului penal intentat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal, nu a fost contestat de părți, hotărârea devenind definitivă.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de către partea vătămată Manoil Cristian, Colegiul menționează următoarele:

Prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală stipulează că *nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora nu a fost folosită calea de atac apelul.*

Totodată, persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală, care nu au folosit calea de atac a apelului, pot declara recurs numai dacă prin hotărârea atacată a fost modificată soluția primei instanțe și prin aceasta s-a înrăutățit situația recurentului.

Prin urmare, exercitarea recursului este condiționată de utilizarea prealabilă a apelului, în cazul în care legea prevede această cale ordinară de atac și numai în situația în care se agravează situația recurentului.

În plus, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, *în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel*, iar din prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală rezultă că, *judecând recursul, instanța*

il respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

La caz, din conținutul sentinței, Colegiul reține că prima instanță i-a recunoscut pe Țaran Vladimir și Poloboc Nicolai vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, condamându-i la închisoare pe un termen de 10 ani și 6 luni pe Țaran Vladimir și respectiv 11 ani pe Poloboc Nicolai.

Partea vătămată Manoil Cristian nu a contestat cu apel sentința de condamnare a lui Țaran Vladimir și Poloboc Nicolai, fapt ce permite concluzionarea că acesta a fost de acord cu soluția adoptată de către prima instanță.

Fiind sesizată cu apel, instanța de apel, a dispus casarea sentinței, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, a exclus expresia *grosolan* din învinuirea adusă lui Țaran Vladimir și Poloboc Nicolai în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și a micșorat cuantumul pedepsei definitive.

În continuare, partea vătămată Manoil Cristian a depus recurs ordinar, *fără a invoca nici un temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală*, arătând că la urmărirea penală a depus declarații false și tot el l-a convins și pe Manza Pavel să deponă declarații incriminatoare în privința lui Poloboc Nicolai. A fost lovit doar de Țaran Vladimir.

Raportând normele enunțate supra la starea de fapt și de drept ce rezultă din materialele cauzei, Colegiul reține că recursul ordinar al părții vătămate Manoil Cristian urmează a fi respins ca inadmisibil (art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală), pe motiv că acesta nu a utilizat calea de atac – apelul și prin admiterea apelurilor nu a fost agravată situația sa sau a inculpaților.

În asemenea circumstanțe, lipsesc temeiuri de drept ce ar permite concluzionarea admiterii recursului ordinar declarat de către partea vătămată Manoil Cristian.

7.2. Referitor la recursurile ordinare declarate de către avocatul Lupan Vadim, în numele inculpatului Țaran Vladimir, inculpatul Poloboc Nicolai și avocatul Oboroceanu Ion, în numele inculpatului Poloboc Nicolai, Colegiul statuează că:

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată existența erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri netemeinice, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material (art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală).

Din conținutul recursurilor ordinare se atestă că apărarea critică soluția adoptată de instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursurilor declarate, se reține că titularii invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală potrivit căruia *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

La caz, Colegiul apreciază că este prezentă eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și că aceasta nu poate fi corectată de către instanța de recurs, impunându-se concluzia de rejudecare a cauzei penale de către instanța de apel.

Astfel, din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului e probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, așa cum cere art.435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Relevant este de specificat că, potrivit art. 417 Cod de procedură penală *hotărârea instanței de apel, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Deci, instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată la situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

În continuare, Colegiul menționează că hotărârea trebuie să corespundă atât după formă cât și după conținutul normelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca o nouă situație să decurgă din cea

anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. Totodată, dispozitivul este o parte esențială a hotărârii și reprezintă soluția aleasă de instanță. De aceea, el trebuie să fie concis, explicit, categoric și să coreleze cu motivarea soluției adoptate. În sens contrar, hotărârea este netemeinică.

Tot aici, se subliniază că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că în procedurile desfășurate în fața judecătorilor, înțelegerea condamnării se bazează, în principal, pe motivele indicate în deciziile luate (hotărârea CtEDO *Taxquet versus Belgia*), iar o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Suominen versus Finlanda*).

În contextul celor relatate, Colegiul evidențiază că inițial, instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei indică că *„La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații Țaran Vladimir și Poloboc Nicolai au săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnați, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpaților în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.”* (f.d. 49, vol. IV), ca ulterior, fără a arăta motivele intervenirii în sentința, constată din nou toate faptele săvârșite de către inculpații Poloboc Nicolai și Țaran Vladimir, inclusiv cele necontestate de către apelanți, și le încadrează juridic (f.d. 58-60, vol. IV).

În situația dată, ***instanța de apel și-a motivat în contradictoriu soluția adoptată și nu a formulat o motivare corespunzătoare vis-a-vis de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar.***

De asemenea, Colegiul reține că ***instanța de apel a motivat în termeni generali concluzia asupra afirmațiilor apelanților*** referitor la nevinovăția lui Poloboc Nicolai și recalificarea acțiunilor lui Țaran Vladimir, pe capetele de acuzare aduse în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, în partea descriptivă a hotărârii indicând doar că *„...apreciază critic afirmațiile apelanților precum că probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului Țaran Vladimir în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, acesta urmând a fi achitat deoarece nu a comis aceste infracțiuni cu recalificarea acțiunilor lui Țaran Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la fel nefiind demonstrată nici vinovăția inculpatului Poloboc Nicolae care urmează să fie achitat pe epizoadele comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motivul că nici el nu a comis aceste infracțiuni, or la acest capitol se reține faptul că, în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe administrate și cercetate, s-a demonstrat cu certitudine comiterea de către Poloboc Nicolae și Țaran Vladimir a infracțiunilor de huliganism și vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății.”* (f.d. 60, vol. IV).

De asemenea, Colegiul statuează că ***apelurile a fost judecate cu derogare de la normele procesual-penale.***

La acest capitol, Colegiul reține că, legislația procesual penală permite judecarea unui inculpat în lipsă (art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală), însă, pentru a respecta prevederile legii, procurorul e obligat să dispună căutarea inculpatului de către organul de urmărire penală (art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală).

Legislația procesual penală mai prevede că instanța de judecată decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului, dacă acesta nu se prezintă în instanță. În acest caz, procurorul e obligat să prezinte probe veridice că persoana pusă sub învinuire, în privința căreia cauza e trimisă în judecată, a renunțat la exercitarea dreptului la apărare, precum și că se eschivează de la urmărirea penală și de la judecată (art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală).

Potrivit materialelor cauzei, apelurile au fost examinate în lipsa inculpatului Țaran Vladimir, instanța de apel motivându-și soluția prin următoarele „*Inculpatul Țaran Vladimir, fiind citat în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, astfel, fiind dispusă aducerea silită a acestuia, potrivit raportului colaboratorilor de poliție s-a constatat că el nu locuiește la adresa indicată în materialele cauzei, iar potrivit extrasului eliberat de către serviciul Poliției de Frontieră se constată că el la 04 martie 2021 a părăsit teritoriul Republicii Moldova.*” (f.d. 35-36 și f.d. 48, vol. IV).

Cele indicate de instanța de apel, însă, nu pot fi apreciate ca fiind în corespundere cu prevederile nominalizate, or la caz nu a fost solicitată anunțarea în căutare și schimbarea măsurii preventive sau înlocuirea acesteia cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui Țaran Vladimir în instanță, așa cum prevede art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul statuează, că procedura de judecare a apelurilor a fost viciată și că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocate în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate, iar decizia instanței de apel de casat cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în partea condamnării în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o

soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către partea vătămată Manoil Cristian.

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Lupan Vadim, în numele inculpatului Țaran Vladimir, de inculpatul Poloboc Nicolai și avocatul Oboroceanu Ion, în numele inculpatului Poloboc Nicolai, casează decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021 în partea condamnării în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, și dispune rejudecarea, în această parte, a cauzei penale privindu-i pe **Poloboc Nicolai XXXXXX** și **Țaran Vladimir XXXXXX** în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Se mențin celelalte dispoziții ale deciziei.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 17 iunie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor